

‘Alara Adilow gaat in *Mythen en stoplichten* als een Griekse wraakgodin langs alle beelden waar ze zich van wil ontdoen, en tegelijkertijd veel van houdt.’

JONATHAN GRIFFIOEN

‘Met een fijnzinnig taalgevoel weet Alara Adilow een scherpe reflectie op het hedendaagse leven te bezielen met een liefde voor het fabelachtige. Dit is poëzie die de lezer altijd een stap vooruit is. Een genot om te lezen.’

MARIA BARNAS

‘Alara Adilow overdondert met een zeldzame combinatie van eruditie en gloeiend heet gevoel. Ze keert poëtische tradities en politieke realiteiten binnenstebuiten in wilde, soms absurde beelden en scherpe observaties. Een uitzonderlijk debuut.’

HANNAH VAN BINSBERGEN

Alara Adilow

MYTHEN
EN
STOPLICHTEN

2023 Prometheus Amsterdam

Eerste druk 2022
Derde druk 2023

© 2022 Alara Adilow
Omslagontwerp Studio Monty
Omslagbeeld Ron Flu, collectie De Surinaamsche Bank
Zetwerk Mat-Zet bv, Huizen
www.uitgeverijprometheus.nl
ISBN 978 90 446 4305 3

CREON: Maar jij, antwoord zonder veel omhaal van woorden, dus kort en goed: wist je dat ik het verboden had?

ANTIGONE: Zeker wist ik het, waarom niet? Het verbod was duidelijk genoeg.

Antigone – Sophocles

KATABASIS

Water

*Ik ken geen enkele vlek die zo lastig is schoon te poetsen als het ego.
George Eliot, Middlemarch*

Strand

Het tij keert terwijl ik
probeer
te ontspannen in het zand.

Waar eindigt het water
en waar beginnen mijn dijen.
Mijn kinderen en ik staren naar de zeilen
de parasols, en het patatkraampje.

Meeuwen slepen mijn ervaringen door de schaduw.

De hemel is nauw en droog.
Ik sluit mijn ogen
luister naar het klotsen en de bries.
Ogenblikken, ik vlucht van dit lichaam
ik vloeit langs het witte schuim
met de vlucht van meeuwen.

Moeders stem ruist in de zee
of is het mijn ziel die ik hoor?

Zee

Sommigen zeggen dat de zee een ware schoonheid is
ik zie alleen wonden en zweren.

Mer, bahari, lahr, بحر, sea, meer, okun.

*Er is geen verschil tussen de agressie van een abstract concept
en de materiële realiteit.*

Zee van verouderde symbolen
gemaakt door de chaos van zonlicht.
Haar vrijheid is haar vormloosheid.

Zij is altijd in haarzelf en buiten haarzelf tegelijk.
Beelden die ze uit haar dieptes gorgelde, breken op de kust.
Taal legt lagen van realiteit op alle (water)lichamen.

Jeugd

Ik wil een hart van geluid in plaats van dit hart vol bloed.

Ik ben gevuld met kreten
van dat wat me achtervolgt sinds ik een meisje was.

Toen dacht ik dat wat me achtervolgde
iets vriendelijks was
maar toen ik ouder werd begon ik daaraan te twijfelen.

We likten aan de lolly's.
We staken onze tongen uit
'kijk dan, het is verkleurd,' pochten wij
meer dan van de smaak van de lolly's
genoten wij van de transformatie.

Het graf

Mijn kinderen zitten gehurkt op mijn moeders grafsteen.
Ze vragen oma wie de rekeningen gaat betalen.

Ik trek aan hun polsen, wijs ze erop:
Rekeningen zijn niet voor de doden.
Vraag oma daar niet naar.

Laat haar rusten onder de wortels van de lavendel
ver van het messcherpe licht.
Kom, geef de lavendel water en hark de bladeren van mijn graf.

Naald van de zon

Ik rook mijn laatste jointje op
ontmoet een man in het park, ga bij hem in bad
was as en aarde van mijn billen.
Het ochtendlicht krabt mijn roes open als een zweer
ervaringen vloeien als pus door de bleke badkamer.

Het halflicht valt door het stoffige gordijn.
Zijn pik zwelt als een rel
die van mij is een krop sla in het Koplandgedicht.

Neem een halve x en drie millimeter GHB
doe een Hunkemöller-lingeriesetje aan
dat je tweedehands op Marktplaats kocht.

Doe rode lippenstift op en visnetkousen en naaldhakken aan
voel je beter geplaatst in de wereld.

Ontkoppel met kledingstukken je bewustzijn
van dit onverdraaglijke jongenslichaam.